

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.518/2011/8.szám

A Kúria a Dr. Csilléry Alexandra ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ovárdics János jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Adó Főigazgatósága (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. május 12. napján kelt 16.K.30.803/2009/26. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 16.K.30.803/2009/26. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 /azaz százezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Kiemelt Adózók Igazgatósága 2005. és 2006. évekre valamennyi adóra és költségvetési támogatásra kiterjedő /kivéve általános forgalmi adó (áfa) 2005. december/ bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2008. július 2. napján kelt ... számú határozatával a felperest összesen 26.324.000 Ft - adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 13.162.000 Ft adóbírság, 1.817.000 Ft késedelmi pótlék és 200.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2008. szeptember 24. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, majd a 2008. december 11-én meghozott ... számú határozatával a másodfokú határozata indokolási részében a 4. oldalon a harmadik bekezdést kijavította akként, hogy a helyes törvényi hivatkozás a „Tao tv. 8.§ /1/ bekezdés n.) pontja”.

Az alperes döntését a társasági adóról és osztalék adóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény /a továbbiakban: Tao tv./ 8.§ /1/ bekezdés d., n.) pontjai, az általános forgalmi adóról szóló többször módosított 1992. évi LXXIV. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 7.§-

ának /1/ bekezdés a.) pontja alapján hozta meg. Indokolásának a jegyzőkönyv III/3. pontjára vonatkozó része szerint felperesnek aKft.-vel /a továbbiakban: Kft./ 2005. szeptember 24. napján megkötött szerződése értelmében a felperes tulajdonát képező árukat a Kft. a saját telephelyén letéteményesként őrzi akként, hogy azokkal sajátjaként nem rendelkezhet. A felperes 2006. október 9-13. között leltározást végzett a tulajdonát képező, a Kft. telephelyén tárolt készletekről, és megállapította, hogy a leltározási jegyzőkönyv szerinti, a készletkimutatásában nyilvántartott tételek - acélárúk - a leltározás során nem voltak fellelhetők, a Kft. akként nyilatkozott, hogy azokat felhasználta a termelése során. A készleteket az adózó 2006. december 31-én nyilvántartásaiból kivezette, leltárhiányként az egyéb ráfordítások között 19.808.270 Ft összegben könyveiben elszámolta, és a leltárhiányt a Tao tv. 8.§ /1/ bekezdés d.) pontjában foglaltak szerint nem a vállalkozási, bevételszerző tevékenységgel kapcsolatos ráfordításnak minősítve a társasági adó alapját az összeggel megnövelte. Az alperes szerint az adózónak a társasági adó alapját valóban meg kellett növelnie az árukészlet értékével, azonban a társasági adóalap növelési jogcímet helytelenül állapította meg. Miután tudomása volt arról, hogy árukészletét a Kft. a saját céljaira felhasználta, leltárhiányt nem állapíthatott volna meg, és az adó alapját a hiányzó készlet könyv szerinti értékével nem növelhette volna meg. Az adóalapot térítés nélkül átadott eszköz értékeként kellett volna megnövelnie, mert a Kft. polgárjogi és büntetőjogi felelőssége megállapítása érdekében a szükséges intézkedéseket elmulasztotta, a leltárhiány keletkezésének oka ismeretlen maradt, annak kiderítése céljából semmilyen intézkedést nem tett, így a felperes az Áfa tv. 7.§ /1/ bekezdés a.) pontjában foglaltak szerint a terméket a gazdálkodási köréből kivonva termékértékesítést valósított meg. Áfa adónemben tehát a 23.962.000 Ft összegű adókülönböt adózó terhére történő megállapítása jogszerű.

A felperes keresetében az ellenőrzési jegyzőkönyv III/3. pontjára vonatkozó határozatrészeknek a hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott arra, hogy nem-tevőleges magatartásával termékértékesítést nem valósíthatott meg, így az adóhatóság áfa fizetésre jogsértően kötelezte. A per során okiratokat nyújtott be, amelyekkel álláspontja szerint igazolta azt, hogy egyrészt büntetőfeljelentést kezdeményezett, másrészt, mint a Bank 100%-os tulajdonában álló leányvállalata, csak és kizárólag az anyacég gazdaságpolitikai irányutatása alapján járt és járhatott el. A jogellenesen tulajdonából kikerült áruk esetében adókötelezettségét pedig megfelelően teljesítette.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével alperes kijavított határozatát megváltoztatta, az ellenőrzési jegyzőkönyv III/3. részében tett megállapításokhoz kapcsolódó adókötelezettség,

adóbírság és késedelmi pótlék részében hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint a felperes okszerű magatartását a per során indokolta, adókötelezettségét jogszerűen teljesítette, az adóhatóság feltevésen alapuló megállapítása az adózó terhére fizetési kötelezettséget nem eredményezhet.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Lényegében fenntartotta a kijavított határozatában foglaltakat azzal, hogy az ítélet sérti az Áfa tv. 7.§ /1/ bekezdés a.) pontját, az Art. 1.§ /7/ bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 164.§ /1/ bekezdését, 206.§ /1/ bekezdését.

Álláspontja szerint a közigazgatási eljárásban rendelkezésére álló bizonyítékok alapján döntése jogszerű, a lopás bűncselekmény megvalósítását senki sem bizonyította, illetőleg nem állapította meg, a felperes által a perben benyújtott iratai pedig nem igazolják a határozata meghozatala időpontjában ismert tényállás alapján meghozott döntése jogsértő voltát.

A felperes ellenkérelmében az ítélet hatályában

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Áfa tv. 7.§ /1/ bekezdése szerint termékértékesítésnek minősül az is, ha az adóalany a terméket az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenysége köréből kivonja, ideértve a más tulajdonába történő ellenérték nélküli átadást is. Az adóhatóságnak ahhoz, hogy a perbeli tényállásra e jogszabályhelyet alkalmazhassa, és annak jogkövetkezményeit levonja, bizonyítania kellett azt, hogy felperes a terméket a gazdasági tevékenysége köréből kivonta.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy az adóhatóság által hiányolt, a terméknek a Kft. felelős őrzéséből történt kikerülése és ismeretlen helyen való léte észlelését követően a felperes részéről megvalósított „nem-tevételes magatartás” (polgári és büntető jogi úton a termék hollétét azonnal nem kutatta, a felelőst nem kerestette) nem bizonyít tevételes magatartást (termék kivonást). A felperes továbbá a perben igazolta és okszerű magyarázatát adta a termékeltűnés miatti cselekedeteinek és azok időszerűségének.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt; a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika

szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, azonban jogszabályhellyel alátámasztottan ilyen jogsértést a felperes a felülvizsgálati kérelme nem tartalmazott.

A jogerős ítélet tényállása nem iratellenes, pontos és precíz. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően részletesen rögzítette az elsőfokú határozatban, a felperesi fellebbezésben, a másodfokú határozatban, a keresetben foglaltakat, nemcsak megjelölte, hanem idézte is az irányadó jogszabályokat, alkalmazásukhoz - a tényállással való összevetés alapján - pontos és helytálló magyarázatot adva. Az elsőfokú bíróság a perben biztosította a feleknek jogaik teljes körű gyakorlását. Vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványaikat, így módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálva állapította meg, hogy a felperes keresete alapos. Az ítéletben jogi álláspontját részletesen kimunkálta, megindokolta. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a felülvizsgálati kérelem keretei között, az alperes által megjelölt jogszabályokat nem sértve, jogszerű.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-án alapul.

Budapest, 2012. április 26.

**Dr. Lomnici Zoltán sk.tanácselnök, Dr.Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**